

உ
சீவமயம்

பிரம்மநீ ராமசாந் ஐயர் சுப்ரமணியம்
அவர்களின்

நீதிவிஷ மலர்

In Loving Memory of the late

Mr. Ramasamy Iyer Subramaniam

August 30th 2012

சமர்ப்பணம்

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நல்லூரை பிறப்பிடமாகவும் லண்டன் மாநகரை வதிவிடமாகவும் கொண்ட பிரம்மஜீ ராம் சுப்ரமண்யம் அவர்கள் ஆவணிமாதம் 14 ம் நாள் (30-08-2012) அமரத்துவம் அடைந்தார்

சுகுவின் "கிரஹ்யஜ்ஞ" கிரியையின் போது இந்நினைவு மலரை அவரது திருவடிகளில் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

—மனைவி, மக்கள், மருமக்கள், சகோதரர்கள், சகோதரி
மைத்துனர்

உ

சிவமயம்

தோற்றம்

8

-

10

-

1951

மறைவு

30

-

08

-

2012

பிரம்மஸ்ரீ ராமசாமி ஐயர் சுப்ரமணியம்

திதி வெண்பா

நல்லை நகரில் ஜனித்து நங்கை லலிதாவுடனணைந்து
நன்மக்கள் மூவர் பெறு நற்றவத்தோன் — சுகுவாம்
அறுபத்தி ஓராண்டு அவனியிலறம் வளர்த்து
அமரத்துவம் பெற்றதாம்

உ
விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்து கரத்தனை ஆணை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றனே.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லன்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் — விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணி மின் கனிந்து.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவுந் தீய்மையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழ்த்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

களியானைக் கன்றைக் கணபதியைச் செம்பொன்
ஒளியானைப் பாரோர்க் குதவும் — அளியானைக்
கண்ணுவதும் கைத்தலங்கள் கூப்புவதும்
மற்றிவன் தாள் நண்ணுவதும் நல்லார் கடன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவீ நவரத்ன மாலா

1

ஹார நூபுர கிரீட குண்டல விபூஷிதா வயவ சோபினீம்
காரணேச வர மௌலி கோடி பரிகல்ப்யமான பத பீடகாம்
கால கால பணிபாச பாண தநு ரங்குசாம் அருண மேகலாம்
பால பூ திலக லோசனாம் மனஸி பாவயாமி பர தேவதாம் |

2

கந்த சாரு கன ஸார சாரு நவ நாகவல்லி ரஸ வாஸினீம்
ஸாந்த்ய ராக மதுராதராபரண ஸுந்தரானன ஸுகஸ்மிதாம்
மந்தராயத விலோசனாம் அமல பால சந்தர க்ருத சேகரீம்
இந்திரா ரமண சோதரீம் மனஸி பாவயாமி பரதேவதாம் |

3

ஸ்மேர சாரு முக மண்டலாம் விமல கண்டலம்பி மணி மண்டலாம்
ஹார தாம பரிசோபமான குச பார பீரு தநு மத்யமாம்
வீர கர்வ ஹர நூபுராம் விவித காரணேச பரமாத்திகாம்
மார வைரி ஸஹ சாரினீம் மனஸி பாவயாமி பரதேவதாம் |

4

பூரி பார தர குண்டலீந்தர மணி பத்த பூவலய பீடகாம்
வாரி ராஸி மணி மேகலா வலய வஹ்நி மண்டல சரீரிணீம்
வாரி ஸார வஹ குண்டலீம் ககன சேகரீச பரமாத்திகாம்
சாரு சந்தர ரவிலோசனாம் மனஸி பாவயாமி பரதேவதாம் |

5

குண்டலத்ரிவித கோணமண்டல விஹார ஷட்தல ஸமுல்லஸத்
புண்ட ரீஹ முகபேதினீம் தருண சண்டபானு தடிதுஜ்வலாம்
மண்டலேந்து பரிவாஹிதாம்ருத தரங்கணீம் அருண ரூபினீம்
மண்டலாந்த மணி தீபிகாம் மனஸி பாவயாமி பரதேவதாம் |

3

6

வாரணானை மயூர வாஹு முக தாஹு வாரண பயோதராம்
சாரணாதி ஸுர ஸுந்தரீ சிகுர சேகரீ க்ருத பதாம்புஜாம்
காரணாதி பதி பஞ்சகப்ரக்ருதி காரணப்ரதம மாத்ருகாம்
வாரணாந்த முகபாரணம் மனஸி பாவயாமி பரதேவதாம் |

7

பத்ம காந்தி பத பாணி பல்லவ பயோதரானை ஸரோருஹாம்
பத்ம ராக மணி மேகலாவலய நீனி சோபித நிதம்பினீம்
பத்ம ஸம்பவ ஸதாசிவாந்தமய பஞ்ச ரத்னமய பீடிகாம்
பத்மினீம் ப்ரணவரூபினீம் மனஸி பாவயாமி பரதேவதாம் |

8

ஆகமப்ரணவ ரூபினீம் அமல வர்ண மங்கல சரீரினீம்
ஆகமாவயவ சோபினீம் அமல தேவராஜக்ருத சேகரீம்
மூல மந்த்ரமுக மண்டலாம் முதித நாதபிந்து நவ யௌவனாம்
மாத்ருகாம் த்ரிபுர ஸுந்தரீம் மனஸி பாவயாமி பரதேவதாம் |

9

பாலிகா திமிர குண்டலாந்த கன ப்ருங்க மங்கல விராஜிநீம்
குலிகா மதூர மாலிக வலய மல்லிகா சுரபி செளரபாம்
பாலிகா மதூர கண்ட மண்டல மனோஹுராநந ஸரோருஹாம்
காளிகாம் அகில நாயிகாம் மனஸி பாவயாமி பரதேவதாம் |

4

குலதெய்வங்கள்

நல்லூர் கந்தன்

நல்லூர் முத்து விநாயகர்

பிரம்மஸ்ரீ இராமசுவாமி ஐயர் சுப்பிரமணியம் (சுகு) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று சுருக்கம்.

சுகு என்றழைக்கப்படும் திரு ராம் சுப்பிரமணியம் October 8 ம் திகதி 1951 ம் ஆண்டு பிரம்மஸ்ரீ ராமசுவாமி ஐயர் அவர்களுக்கும் ருக்மணி அம்மையாருக்கும் கனிஷ்ட புத்திரனாக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நல்லூரில் பிறந்தார். இவருக்கு முன் தியாகராஜா (ராஜ), சுவாமிநாதன் (சாமா), மகாலிங்கம், மீனாக்ஷி சுந்தரம் (சந்திரா) என்று நான்கு சகோதரர்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் முத்தவர் தான் சகோதரி கோகிலாம்பாள்.

சுகுவினது ஆரம்ப கல்வி நல்லூர் மங்கையற்கரசி வித்தியாசாலையில் ஆரம்பித்தது. இதே பாடசாலையில்தான் இவர்களின் சகோதரியும், சகோதரர்களும் தகப்பனாரும்கூட படித்தார்கள். இவர் பிறந்த வீடு நல்லூர் கந்தசாமி கோவிலுக்கு சமீபத்தில் பருத்தித்துறை வீதியில், கோவில் வீதி (temple road) யில் இருக்கும் முத்து விநாயகர் கோவிலுடன் உள்ளது.

ஆரம்பகால கல்வியை முடித்துக்கொண்டு சுகு பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலும் பின்னர் யாழ்ப்பாண மானிப்பாய் இந்து கல்லூரியிலும் மேற்படிப்பை மேற்கொண்டார். மானிப்பாய் இந்து கல்லூரியிலிருந்தே இலங்கை சர்வகலா சாலைக்கு 1969 ம் ஆண்டு (University Of Ceylon -Peradeniya) பொறியியல் படிக்க உயர்தரப்பரீட்சையில் மிகத்திறமையாக சித்தியடைந்து பேராதனை பல்கலை கழகத்தில் சேர்ந்தார். அங்கு Electrical Engineering degree ஐ முதல் தர வகுப்பில் 1973 ம் ஆண்டில் தேறினார். 1974 இல் பகுதி நேர விரிவுரையாளராக கடமையாற்றினார்.

அதனைத்தொடர்ந்து மேற்படிப்புக்காக 1975 ம் ஆண்டு இங்கிலாந்து பயணமானார். அங்கு University of Dundee இல் MSc இல் தேர்ச்சி பெற்றார். இதன் பின் Edinburgh நகரத்தில் HP என்ற நிறுவனத்தில் அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சி துறையில் தொழில் புரிந்தார்.

1981ம் ஆண்டு September 4ம் திகதியில் யாழ் வண்ணார்பண்ணையில் வசித்த வியாகரண சிரோன்மணி ஸ்ரீ சீதாராம சாஸ்திரிகளின் கனிஷ்ட புத்திரியான ஸ்ரீ லலிதா பாரதியை (லலிதா) நல்லூர் சிவன் கோவிலில் மணம் புரிந்தார்.

திருமணம் முடிந்த உடனேயே லலிதாவை இங்கிலாந்துக்கு அழைத்து வந்தார். இவர்களின் அன்புச்செல்வங்களாக 1982 இல் கிருத்திகாவும், 1984 இல் சுமித்ராவும், 1990 இல் ரகுராமும் பிறந்தார்கள்.

1982 ம் ஆண்டு Spar Aero Space LTD என்ற நிறுவனத்தில் வேலை செய்வதற்காக கனடாவிற்கு சென்றார்.

இதனைத்தொடர்ந்து பல தொழில் ஸ்தாபனங்களில் பணிபுரிந்து 1990 ம் ஆண்டு Inmarsat என்ற நிறுவனத்தில் பணி புரிய திரும்பவும் குடும்பத்துடன் இங்கிலாந்து வந்தார்.

சிறிது காலம் Watford இல் வசித்தபின் 1991ஆம் ஆண்டு முதல் Bushey இல் நல்லதோர் இல்லம் தன்னில் இல்லறம் நடத்தினார். 1997 ல் Inmarsat இலும் பின்னர் NEC என்ற ஐப்பானிய ஸ்தாபனத்தலும் பணிபுரிந்தார், இதனைத்தொடர்ந்து தொலைத்தொடர்பு ஆலோசகராக பல்வேறு நிறுவனங்களுக்கு பணிபுரிந்து இறுதியாக Samsung என்ற புகழ் பெற்ற தொலைத்தொடர்பு நிறுவனத்தில் பணியாற்றினார்.

தமிழர்களுக்கு தனது தாய் மண்ணில் இழைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அநீதியை கண்டு மனம்வருந்திய சுகு, கல்வியில் சான்றோருடன் சேர்ந்து தனது ஆலோசனைகளை பல்வேறு சமூகசேவை நிறுவனங்களுக்கு வழங்கியதுடன் மட்டும் நில்லாது, போரில் பெற்றோரை இழந்த குழந்தைகளுக்கு கல்வி உதவிக்காக சமூகசேவை நிறுவனம் ஒன்றை ஆரம்பித்தார். சிவநெறி பாடசாலைகள் என்ற சமூகசேவை நிறுவனம் இவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு கல்வியறிவை தாய்நாட்டில் சுடர்விடச்செய்கிறது.

சுகு எப்பொழுதும் மலர்ந்த முகத்துடனும் புன்சிரிப்புடனும் எல்லோருடனும் அன்பாக பழகும் சுவாவம் கொண்டவர். அவருடன் ஒருமுறை பழகியோர் அவரின் உயரிய பண்புகளால் ஈர்க்கபடுவதில் விந்தை ஒன்றும் இல்லை. நண்பர்களை தன்பால் ஈர்த்து நட்புறவை அழகுறப்பேணி நண்பர் எல்லோரும் போற்றும் இனிய ஒரு நண்பராய் திகழ்ந்தார்.

நண்பர் உறவினர் எல்லோருக்கும் உதவிகள் பல செய்யும் உன்னத மனம் கொண்டவர். சுகு கோபமாக பேசியோ கடிந்து சொல்லியோ கண்டவர் யாரும் இல்லை.

இவர் நமது கலை கலாச்சாரத்தில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர். கர்நாடக சங்கீதத்திலும் பரத நாட்டியத்திலும் இவருக்கு மிகுந்த ஆர்வம் இருந்தது. அன்புதுணைவியாரின் உறுதுணையுடன் அவரின் புதல்வியருக்கு பரதக்கலை கற்பித்து அரங்கேற்றம் செய்து மகிழ்வடைந்ததுடன் அவர் அருமை மகன் மிருதங்கம் பயின்று அரங்கேற்றம் கண்டு பல புகழ் பெற்ற வித்தகர்களுடன் கச்சேரி செய்யும் அழகையும் கண்டு பூரிப்படைந்தார். தனது கலை சேவையை தொடர இந்திய இசை கலைஞர்களை தனது இல்லத்தில் விருந்தோம்பி நட்புறவு பேணி அவர்களுடன் கர்நாடக இசை பற்றி கலந்து உரையாற்றினார்.

தனது கலாச்சார ஈடுபாட்டினால் லண்டனில் 1994 ம் ஆண்டு தனது அந்தணநண்பர்களுடன் சேர்ந்து வேதாகம சபை என்ற நிறுவனத்தை நிறுவி அதில் சிலகாலம் தலைவராகவும் பணிபுரிந்தார்.

அன்பு மகனாய், பாசமிகு சகோதரனாய், ஆருயிர் கணவனாய், நல்லதொரு தந்தையாய், அருமை நண்பனாய், தன்னலம் கருதாத சிறந்த மானிடனாய் வாழ்ந்த ராம் சுப்ரமண்யம்(சுகு) 2012 ஆம் ஆண்டு August மாதம் 30 ஆம் திகதி, எம்மை எல்லாம் மீளாத்துயரில் ஆழ்த்தி திடீரென இறைவனடி சேர்ந்தார்.

அவரின் புண்ணிய ஆத்மா நல்லூர் ஸ்ரீ முத்துவிநாயகர் திருவடிகளில் சாந்தி அடைய பிரார்த்திப்போமாக.

— சகோதரர்கள்

லலிதா.....

லலிதாவின்னுடைய முழுப்பெயர் ஸ்ரீ லலிதா பாரதி. இவர் சீதாராம சாஸ்திரிகள், சீதாலக்ஷ்மி தம்பதியினரது புதல்வியாவார். சாஸ்திரிகள் அவர்கள் 1936ஆம் ஆண்டு தம் குடும்பத்துடன் இந்தியாவின் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச்சேர்ந்த திருப்புடை மருதூர் என்னும் ஊரிலிருந்து இலங்கை வந்தவர், அவரது எட்டு குழந்தைகளில் கடைசி குழந்தையே லலிதா ஆவர். இவருடன் ஆறு சகோதரிகளும் ஒரு சகோதரனும் பிறந்தனர்.

லலிதா தனது பள்ளிப்படிப்பை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வைதீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். அதன்பின் கணக்காளர் துறையின் பல பரீட்சைகளில் சித்தி பெற்று கணக்காளராக லண்டன் நகரில் பணியாற்றுகின்றார். கலை ஆர்வம் மிகுந்த இவர் நடனம், இசை முதலியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றவர்.

1981ஆம் ஆண்டு ககு அவர்களை மணம் புரிந்து லண்டன் நகரம் வந்தார். சுமார் ஏழு வருடகாலம் கனடா நாட்டில் வசித்துவிட்டு மறுபடியும் லண்டன் நகரம் வந்து 1990ஆம் ஆண்டு நிரந்தரமாக குடியேறினார்.

— சகோதரர்கள்

Be the change you wish to see in the world.....

Gandhi's words best describe Appa and his principles, better than any words we could say; he led by example in all aspects of life. He was interested and knowledgeable in many different areas, encouraging us to lead balanced and well rounded lives. His strict routine and disciplined lifestyle, from his early bedtime to afternoon naps in front of the television, were a constant source of amusement to us. But this discipline and focus was applied to all his endeavours.

When we were growing up, Appa always allowed us to pursue our interests and let us make our own decisions about our futures. However, he was there to advise and help us go forward with our choices. He rarely voiced his own opinion, so that we could learn independently and form our own views. He always encouraged us to follow through with our ideas, even if we were not sure we would succeed; he always said, "if you fail, you fail, if you never try, you'll never know!" As we got older he would equally listen to us and take advice from us, creating a bond of trust and friendship too. Everyone knew him to be simple in his tastes, but he also indulged us when we wanted to spoil him!

Appa followed his father's philosophy that discussion and debate are the basis of the evolution and progression of our society. This begins with the small things in daily life, and meant that we grew up in a noisy and lively household. We were encouraged to argue and discuss, which could get pretty animated as all three of us inherited his stubborn nature!

Family always came first for Appa, especially our large extended family. He was a father figure to many of our cousins. We grew up with many brothers and sisters who

knew they were always welcome in our home and whom he treated just the same as us, including the occasional telling off!

Appa has shown us all his life that while charity begins at home, looking after the community is equally as important, and he strongly believed in public service. He loved his home town, Nallur, and his desire to assist and support the displaced and disadvantaged was limitless, both in Sri Lanka and around the world with his various projects. He valued education and was very aware of the choices and opportunities it presents, wanting to support those who had these aspirations wherever he could.

Although he is no longer with us, we will always try to follow his example and in doing so, honour his memory.

Love you always, Appa

- Krithi, Sumi, Ragu

என் தம்பி சுகு

எங்களால் சுகு என்றும் நண்பர்களால் சுப்ரமணிய ஜயா என்றும் அழைக்கப்பட்ட எனது தம்பி இப்போது எம்மிடையே இல்லாவிட்டாலும் அவர் செய்த பல விஷயங்கள் எம்மிடையே எப்பொழுதும் நிரந்தரமாக தங்கி இருக்கின்றது.

எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகளில்

"செயல் வல்லன் சோர்வு இலன் அஞ்சான், அவனை இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது"

(what makes a counsellor invincible in-debate is a convincing style, a good memory and fearlessness)

என்பதிற்கிணங்க பேசிப் பல பிரச்சனைகளை தீர்த்து வைத்துள்ளார்.

அதுபோல

"குற்றம் இல்லனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச் சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு"

(The world will befriend and gather round him who lives a blameless life of service of his people)

என்பதுபோல அவர் தனது வாழ்க்கையை வாழ்ந்து இறைவனடி சேர்ந்துள்ளார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றோம். அத்துடன் அவரை இழந்து துயறும் மனைவி, குழந்தைகளுக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி.

— மகாலிங்க அண்ணா ,உமா ராணி , குமரன் , சங்கீரணி , ஜனனி , ஜெயந்தன்.

Our Chithappa/Maama/Thaatha

"Sugu Thaatha made noises like a train for me. He always made me laugh. He used to carry me on his shoulders when I was small."

- Kavitha (5 yrs)

In our time of deep shock and great sadness, let us take time to remember Sugu Maama as we have always known him - perhaps the gentle smile that greeted us, or his mischievous (but never cruel) jokes, or the way our children fell under his spell within minutes. Even though we feel his life has been cut so desperately short, let us also give thanks for the experiences we shared and the life we enjoyed with him.

Surely, this will give us some comfort in our grief.

Sugu Maama was a man with a keen intellect - never cold or calculating but kind, generous and humane, plain for all to see in the way he lived his life. We, especially those of our generation, can all cite numerous examples of how he supported us, helped us or guided us. He was also involved with many charitable projects, particularly in Sri Lanka, with ideas for so many more.

As we grieve for him in the coming years, if each of us undertakes to include just one of the values by which Maama lived, or contributes in some way to a project about which he was so passionate, then surely he will always be among us.

Rest in peace, Sugu Maama - we miss you.

- Giri, Nichola & Kavitha

We'll miss 7-up Thaatha. We won't forget his love and kindness when we stayed with him. He pretended to be strict, but always had a smile when he let us sneak 7-ups from his fridge.

- Roshan and Vani (13yrs & 11 yrs)

From a very young age Sugu Maama instilled in us the values of education and self-reliance.

He was always generous and helpful to all around him and to many more through his charitable activities in Sri Lanka.

We are thankful that Maama welcomed us as a young couple into his home when we arrived in England, and helped us settle into to a new life.

Sugu Maama made us laugh. Whether it is a surprise visit across the world, outwitting the bureaucracy in India or just a cheeky remark, we will never forget how Sugu Maama delighted us with his mischievous sense of humour.

We will miss you Maama - may you rest in peace.

- Ganga & Vera

The kids talk about the Thaatha who was very kind to them, and laughed and joked all the time. They remember very fondly the times he had visited them, and the times he had spent with them - when he took them to the zoo in Brisbane, and got them animal toys from there. Josha still talks about the Australian toys that he got from Sugu Thaatha and kept in a bucket and carried around with him.

I remember Sugu Maama who was a teacher and an entrepreneur. I remember my time in Jaffna, when I was 7 or 8, Sugu Maama was the teacher. Amma and Appa were not in Jaffna, leaving our teaching to all the Maamas. I remember the

hard task master who used to get me to do, what seemed like hundreds of maths problems each morning. I remember that he expected nothing other than perfection, and used to get cross with me when I didn't get something right – and I gave him all the opportunity to get cross with me. I remember those days fondly, they laid the foundation for my education and my interest in science and maths.

I remember the entrepreneur who was always thinking of opportunities in business – always full of ideas. He gave me an opportunity to work with him on a huge project in Brisbane (before we moved to Brisbane). That was the inspiration for me to get into business seriously. As Steve Jobs said, it is hard to see where you have been, but you need to take time off to connect the dots. And I have done this many times, and my dots keep going back to that opportunity I had at Ningi that Sugu Maama gave. My memories of him will be that of a man who was very good with the kids who took time with each of the kids to find out their interests. He was a very compassionate man and was deeply committed to doing something about the down trodden people. He was a man with a positive outlook on life, who didn't see challenges only opportunities.

Sugu Maama/Thaatha, we will miss you but we have so much to remember you by, so we won't forget you.

- Murali, Yvie, Jay, Josha, Janu and Zita

Words do not do justice to what Chithappa meant to all of us. He treated all of his nieces and nephews as his own children - helping and guiding us to find our own voices and success. A man of few words himself, he spent time encouraging me to express my opinion and gave me the confidence to be adventurous in travel, charity and studies. I admired him as an unassuming man of principle - a quality he has instilled in

his children. I respect that Chithappa always did what he felt was the right thing, not requiring praise or the approval of others. We will all endeavour to follow this value in loving memory of him.

- **Bhavani**

There was a beautiful flower
A vibrant flower
A flower that was caring and soft
A flower that worked hard
And looked after all around him.
God looked down and saw this flower
And thought this flower looked tired and deserved to rest in peace.

This flower is Sugu Chithappa, our dearest Chithappa.
We know you are in a better place and thank you for everything you have done.

There are so many trying to follow in your footsteps, who have learned a great deal from you and who have expressed their love for you. We are so proud to be part of your family. Sashvitha's first taste of sweetness was from the Australian chocolates you delighted in feeding her, whispering 'this is our secret! I still remember her looking at you with a big smile. Thank you, Chithappa. We will remember you fondly always. Much love.

- **Suresh**

"Thank you for always making me feel comfortable, and welcome me into the family when I first got married. You always said a few words of golden advice and made sure that I ate, especially during pregnancy. Thanks for always caring"
- **love Abi**

SUGU - THE BELOVED KID BROTHER OF THE FAMILY

It is with great sadness that I recall the memories of our beloved brother - Sugu.

I have many flashbacks of Sugu - the little boy running around at the wedding of his dear sister Kohilam in 1961. In later years I met him in Kandy at the residence of my brother and Kohilam. He was then a university student and late at night he would sit at the dining table with his books open and notes all laid out but he would be sporadically playing mridangam on the table. The avarthanams would flow and it would be vigorous drumming. I was truly amazed at his skill and wondered where he learnt to play mridangam. It was an inborn talent and I found it blossomed out fully in his little son Raghu whom I saw in London many years later.

The next flashback was that of the happy and care-free bachelor - Sugu roaming the world travelling with hardly any baggage.

Finally Sugu emerged as the responsible caring and friendly young man married to the lovable young lady, Lalitha. I was unable to attend their wedding as it took place a few months after my husband passed away, both Sugu and Lalitha visited me in Colombo, before they left for Canada. We developed a bond with this young couple. Sugu was interested and ever willing in assisting us in whatever way he could as he was interested in my sons' progress.

My second son Kannan was eager to acquire computer skills. Computers were not easily available in those early times. So we were surprised when one day a computer arrived by mail - sent by 'Sugu Mama', as my sons called him.

Sugu and his family - two lovely daughters, Krithika and Sumithra and son Raghu settled in London. We had occasion to visit London and we would without hesitation land on Sugu-Lalitha's doorstep knowing well that we would be welcome there. In later years I felt Sugu - not so much as a brother but as another son though he called me Mani Akka. My sons were not able to accompany me on my visits, but Sugu was there for me when I first visited London in 1996. We all had a happy time together when he took me around sight-seeing in London.

The next visit I made to London was in 2005 for my book launch - Memories of Broadcasting in Sri Lanka. It was an unforgettable visit. I fully depended on Sugu to assist me and there he was at the airport to meet me. He gave all assistance to me transporting me for the television interview at Deepam TV. He took charge of the sale of the books on that occasion and made copies of the video recording of the function.

Sugu and Lalitha visited us in Australia and we have many pleasant memories of their stay.

Sugu was a fun-loving person always making jokes that would make us laugh. He was also a serious person interested in the welfare of the Tamil youth displaced by the conflict in Sri Lanka.

We are deeply saddened at the thought that we would not see Sugu again but he will always remain in our hearts. My heartfelt sympathies go out to his loving wife Lalitha and the children.

- Mani Akka

Sugu Anna

Sorrow fills our heart this sad moment, a sorrow that is deep and personal. Sugu Anna has silently closed the door of life and departed from us. Our lives will forever be empty in the areas he had brightened for us.

It was the summer of 1975; I was in the verandah of our home in Hyderabad and was drawn to a tall lanky figure emerging from the rocks under a bright sunny sky. That indelible image of Sugu is so vivid and clear, as if it just happened today. Those were the humble beginnings of long and cherished association to follow.

Sugu had a charming demeanor that forced you to connect. His subtle humor, interlaced with graceful interactions drew one and all. Ah, that everlasting smile...how can you not be drawn and consumed by it. I confess, I was happy to be a victim of that infectious attitude to life and still I am.

In the spring of 1983, he picked me up for the first time at Vermont Airport and took me home in Montreal. It was a two hour drive and we had a wonderful time. We did the same drill numerous times in the coming years. Every time, Sugu would volunteer to pick me up from Vermont, even though it was a four hour roundtrip drive for him. He just loved it and we thoroughly enjoyed the ride together. When the car was stuck in the snow outside the neighborhood in Montreal, it took us hours to get out of the jam, but we managed with a lot of grit, patience and help from Frankie, his auto buddy. During this entire episode, Sugu was calm, unflustered and just went about the job.

After he moved to Ottawa, I again visited him during month of September. We had a lot of fun painting the basement. My

trip to Quebec City was memorable. Of course, he did all the hard driving under difficult weather and still enjoyed it.

I followed him to London on business trips and family trips over the years. It was always a great experience to be in the company of Sugu. A man with an enormous reservoir of patience, never short of humor, and the everlasting smile, has consumed all who crossed his path.

The kitchen table in the 35 Belmont Road house has seen a lot of smiles, countless happy faces, fully satisfied tummies, and absorbing conversations. It's no surprise here; Sugu along with Lalitha architected these memorable outcomes. From the enormous breakfast spreads, to huge lunches, and long dinners, we have been fortunate to be in the company of Sugu as it happened.

I personally feel blessed that I had the fortitude to speak with him hours before he departed our lives. Our hearts and prayers are with you all at this most difficult time. Let's resolve to celebrate the "life" in the years that Sugu was with us. I dearly miss him.

As the sun rises again, I continue to see that tall lanky figure, larger than life, embracing us all.

- Srinu Krishnamurthy (Vasu)
Washington DC

Sugu Chithappa

Vous n'avez jamais dit "je pars"
Vous n'avez jamais dit "au revoir"
Vous êtes parti avant que je le sache,
Et personne n'a su pourquoi

Il n'y a pas de mots pour vous dire
Tout ce que je ressens à l'intérieur
Le choc, la douleur, la colère
Pourraient progressivement s'estomper

Un million de fois j'aurai besoin de vous
Un million de fois je pleurerai
Si l'amour seul pouvait vous sauver
Vous ne seriez jamais mort

Dans la vie je vous aimais beaucoup
Dans la mort, Je vous aime encore
Dans mon cœur vous occupez une place
Que vous seulement pouvez à jamais remplir

Mon cœur s'est brisé de vous perdre
Mais vous n'y êtes pas allé seul
Une partie de moi est allée avec vous
Le jour où votre esprit est allé chez nos ancêtres

Vous n'avez jamais dit "je pars"
Vous n'avez jamais dit "au revoir"
Vous êtes parti avant que je le sache,
Et personne n'a su pourquoi.

- Hari

சுக சித்தப்பா

நீர் ஒருபோதும் சொன்னதில்லை எமை பிரிகிறீர் என்று
நீர் ஒருபோதும் சொன்னதில்லை சென்று வருகிறேன் என்று
நாம் உமை உணரும் முன்னமே எம்மை விலகியதுமேன்
நாம் அறிந்திட முடியாத இம்மாயையை என்றும்

வார்த்தைகளில்லை வரிகளுமில்லை
வாய் விட்டு என் மனஉணர்வை சொல்லுதற்கு
ஆர்த்தெழுந்து நிற்கின்றேன் அதிர்ச்சி, வலி, கோபமுடன்
கால ஓட்டத்தில் என் கவலை மறையும் என்று

ஒரு கோடி முறை வேணும் நீர் எமக்கு
ஒரு கோடி முறை நாம் அழுகின்றோம் யாரினிஎமக்கு
காலன் உம்பால் எமதன்யை நினைந்திருந்தால்
கவர்ந்திருக்க மாட்டான் உமை எம்மிடமிருந்து

உங்கள் இருப்பில் நாம் அன்பினை அறிந்தோம்
உங்களின் பிரிவில் நாம் பிரிவின் வலி தெரிந்தோம்
எங்களின் இதயத்தில் என்றும் உமக்கிடம் உண்டு— அதை
உங்களால் மட்டுமே நிரப்பிட முடியும்

நீர் ஒருபோதும் சொன்னதில்லை எமை பிரிகிறீர் என்று
நீர் ஒருபோதும் சொன்னதில்லை சென்று வருகிறேன் என்று
நாம் உமை உணரும் முன்னமே எம்மை விலகியதுமேன்
நாம் அறிந்திட முடியாது இம்மாயையை என்றும்

— ஹரி

நெடுமலை சாய்ந்தது.....

இலையொன்று வீழ்தல் கூடும்
இறகொன்று உதிர்தல் கூடும்
மலையொன்று சாய்வதுண்டோ
மனம் கல்லாய் மாறியதே
நிலையில்லா வாழ்விதென்று — மனம்
நினைத்திடும் போதினிலும் —கால
அலை உம்மை அழைத்ததையா
அழுகின்றோம் அழுகின்றோமே
கற்றறிந்த உம்புலமை
கண்டு பலர் வியப்புற்றார்
உற்றறிந்த உறவுகளும்
உணர்வுடனே எங்கள் —சிறுதந்தை
துஞ்சினர் உலக வாழ்வு
துறந்தனர் என வந்தெங்கள்
நெஞ்சினில் பாய்ந்த செய்தி
நெருப்பினை வார்த்த செய்தி
எந்தையின் கொள்கை என்றும்
எமக்கினி எழுதாமறை
செந்தமிழ் ஈழ மண்ணின்
செல்வம் நீர் என்றும் எங்கள்
சிந்தையில் உம் உருவம்
சிலைபோல நிலைத்திருக்க
இங்குற்றோர் அனைவருமே — உங்கள்
இணையடிகள் பணிகின்றோமே

— கோகுலன்

The Moon and the Sun - A Tribute to Sugu Chitappa

The moon. The month of August that our beloved Sugu Chitappa left us presented a blue moon, a second moon in one month. Someone like Ram Subramaniam, who we call Sugu Chitappa, appears once in a blue moon.

In 1984 Chitappa and Lalli brought me to Montreal, Canada. The day they picked me up from the airport, Krithika welcomed me with one of the finest tantrums. Krithika was just over one year, Sumithra was in the cradle and Ragu wasn't made yet. The day after arrival, Chitappa gave me a map, a bunch of bus tokens and dared me to explore. Little did I realize that my coaching to independence had begun. Trainings on grass cutting, home painting and snow shoveling were soon to follow. I had been prepared to take on this world. He sowed the seeds for my education which lasted a mere 10 years. In 1986, the rest of my family followed and Chitappa's focus now shifted on to my brothers and sister.

Chitappa featured in the next phase of each of our lives; our married lives. I will mention a few. He participated in my sister Geetha's wedding where he mobilized his trademark Job Responsibility Excel Chart, which assigns tasks and roles to individuals in advance, so that the events could proceed glitch-free. When I met Mangala, my wife, for the first time here in Grays, Essex, he had Lalli deliver to me pieces of advice strategically placed in casual conversations and later opened the doors of Samuthra, the Bushey home, to introduce my future wife and in-laws to the rest of our family. As

father-representative, he and Lalli gave away my brother Kanthan in marriage to Suji. How profound is that.

A man of small words but monumental deeds, his contributions to our lives are countless.

Even the typical English weather has taken a back seat today and the sun shines as if to pay homage to Eelam's son.

The sun. He is the sun. The sun that guided us with light, illuminating our path, the one that blazed us with warmth and, as the sun did, rose early and set early. Too early for us. Today he sleeps for the final time and I sing to him a gentle lullaby so that he may sleep peacefully, forever.

I face the love of his life, his wife, our Lalli, and I understand her pain, share in her grief which only time can heal, a little at a time. I face his children and I ponder of their future pursuits, achievements and journeys.

I can tell you this with 100% conviction, the sun will rise again, as it must, as it always does.

The sun will rise again through them, his three beautiful, generous, loving children, Krithika, Sumithra and Ragu. For as they live their lives, applying the principles he has taught them, he lives in them, thus continuing the legacy.

- Ramakrishnan Family

எம் நினைவலைகள்

பிறப்பும் இறப்பும் உலகத்திலுள்ள உயிரின வாழ்வில் முற்றுப்புள்ளியை அடையாத இரண்டு தொடர் நிகழ்வுகள்.

இவையிரண்டையும் கொண்டதுதான் உயிரின வாழ்வு எனவும் கூறலாம். இயக்கத்துக்கான தத்துவம் இதுவாக இருந்தாலும் எம்முடன் பழகியவர்களையும் எம்மில் அன்பு செலுத்தியவர்களையும் எமது உடன் பிறந்தவர்களையும் இழக்கும்போது எம்மை துயரானது பிடித்துக்கொள்கின்றது. இந்தவகையில் அயலவர்களாலும் உறவினர்களாலும் நண்பர்களாலும் "சுக" என அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட திரு இ . சுப்ரமணியம் அவர்களின் மறைவு மனதை அழுத்தும் துயர் நிகழ்வாகின்றது. அன்பு, பண்பு, கண்டிப்பு, பாசம் , நன்னடத்தை , பிறருக்கு உதவுதல் இவையாவும் கலந்த ஓர் ஆளுமை கொண்ட அறிஞர் என அவரைக் குறிப்பிடலாம். அவருடன் மிக்க நெருக்கமாக பழகியவர்கள் மேற்கூறப்பட்ட அம்சங்களையும் அவரில் அவதானித்திருப்பார்கள்.

நல்லூரினை பிறப்பிடமாகக்கொண்ட திரு ராமஸ்வாமி ஐயர் சுப்ரமணியம் அவர்கள் வண்ணார்பண்ணையை சேர்ந்த வியாகரண சிரோண்மணி சிதாராம சாஸ்திரிகள் சிதாலட்சுமி அம்மா தம்பதிகளின் கனிஷ்ட புத்திரியான ஸ்ரீ லலிதா பாரதியினை 1981 ம் ஆண்டு திருமணம் புரிந்தார்.

இவர் லண்டன் நகரில் பொறியியலாளராக தொழில் புரிந்து வந்ததினால் அங்கு தமது குடும்பத்தாருடன் பலவருடங்களாக வசித்து வந்துள்ளார்.

இல்லறமென்ற நல்லறத்தின் பயனாக கிருத்திகா,சுமித்ரா, ரகுராம் ஆகியோர்கள் பிறந்தனர். அவர்கள் யாவரும் உயர்ந்த கல்வி கற்று லண்டனில் தொழில் புரிந்து வருகின்றனர். திரு சுப்ரமணியம் அவர்கள் ஒழிவு மறைவின்றி மிக மென்மையாக பேசக்கூடியவர்கள். உறவினர்களின் சுக துக்கங்களில் எல்லாம் தவறாது சமூகமளிப்பதுடன் அவர்களின் நிகழ்வுகளில் முன்னின்று செயற்பட்டவருமாவார். எப்போதும் எல்லோருடனும் கலகலப்பாகவே இருப்பார்.

ஏழை, பணக்காரன் என்ற பாடுபாடு அவரிடம் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. உலகின் பலவேறு நாடுகளுக்கும் சென்று அங்கு தமது கல்வியினை வளர்த்து பலபல அனுபவங்களை பெற்று சிறந்த அறிவாளியாகவும் பொறியியலாளராகவும் வாழ்ந்துள்ளார்.

தனது தனிப்பட்ட திறமை காரணமாக சொந்தமாக நிறுவனங்களை நடாத்தி அங்கு தம் உறவினர்கள் நண்பர்கள் யாவர்க்கும் தொழில் வாய்ப்புக்கள் வழங்கி பல்வேறு உதவிகள் புரிந்துள்ளமை எம்மால் மறக்க முடியாதன.

சென்னையில் நடைபெறும் மார்கழி மாத இசைவிழாக்களை தவறாது சென்று பார்த்து மகிழ்ந்துகொள்வார்.

இசையில் அதிக ஈடுபாட்டின் காரணமாக தம் இரண்டு புதல்விகளுக்கும் நடனம் பயிற்றுவித்தும் தம்புதல்வன் ரகுராம் அவர்களுக்கு மிருதங்க இசையினை பயிற்றுவித்தும் அவர்கள் யாவரினதும் அரங்கேற்றங்களையும் கண்டுள்ளார்.

இலங்கை நாட்டில் ஏற்பட்ட துன்ப துயர் நிகழ்வுகளை கண்டு மிக மிக வேதனைப்பட்டு அம்மக்களின் துயரங்களை ஏதாவது வகையில் நீக்குவதற்காக நேரில் சென்று பார்வை செய்து பல அரிய திட்டங்களை வகுத்து பல்வேறு வகைகளில் உதவிகள் பல புரிந்துள்ளமை யாவரும் நன்கு அறிந்த விடயங்களாகும்.

இவ்வளவு காலமும் எமது நிகழ்வுகளில் மிக்க கலகலப்புடன் மெல்லிய சிரிப்புடன் தோற்றம் தரும் அந்த முகத்தை இனி ஒருபோதும் தரிசிக்க முடியாது என நினைக்கும்போது ஏக்கமாகவே இருக்கின்றது. இன்றைய ஆத்மா சாந்தி பிரார்த்தனையில் அவரின் ஆன்மாவானது நல்லூர் முருகப்பெருமானின் பாதகமலங்களில் சேர்வதற்கு பிரார்த்திப்போம்.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

இ.குமாரசுவாமி சர்மா
பார்வதி (ராணி)
வண்ணார்பண்ணை
யாழ்ப்பாணம்

A Tribute to Sugu Chittappa Thatha

A treasure to society,
He who gave the gift of charity,
Who inspired you,
Or sheltered you,
Like the branches of the banyan tree,
And though he has passed through this life,

There still remains his legacy,
Do not allow each passing day,
To let his dreams decay,
Or fade away,
For all the hopes that filled his mind,
For us, he has now left behind,

In our hands, the torch now is,
The flame that was passed down from him,
And so I ask you,
I entreat you,
Not to let this passion dim,
Remember all that was done by him,

He, who has inspired me,
And touched the lives of so many,
A caring friend,
Until the end,
A great uncle he was to me,
Together we are his legacy.

- Anjali Sridharan (15 yrs)

எங்கள் சுக அண்ணா

அன்பும் பண்பும் நிறைந்த மென்மையான இனிமையான மென்மையான சுபாவத்துடன் அனைவருடனும் பழகுகின்ற சுக அண்ணா அமரத்துவம் அடைந்த செய்தியானது எம் அனைவருக்கும் பேரதிர்ச்சியை தந்தது. தன்னலம் கருதாது எப்போதும் பிறர் நலத்திலே அக்கறை கொண்டு வாழ்ந்த அமரர் அவர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் தாம் வாழ்ந்த மண்ணையும் மக்களையும் நேசித்து எல்லோருடைய உள்ளங்களிலும் இடம் பிடித்து கொண்டவர்.

முன்பள்ளி மாணவர் முதல் பல்கலைக்கழக மாணவர் வரை பலருடைய கல்வி மேம்பாட்டிற்கு உதவி வந்தவர். மொழி, கலை, என்பவற்றில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டு அரசியல், கல்வி மற்றும் சமூகநலநோன்பு பணிகளிலும் தம்மை ஈடுபடுத்தி வாழ்ந்த இவரின் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாததாகும்.

அன்னாரிடம் கணிதம் பயின்ற பல மாணவர்களும், நண்பர்களும் அவருடன் பழகிய பசுமையான நினைவுகளை எடுத்து கூறி வேதனையுறுவதை அறியமுடிகிறது.

"தர்மோரக்ஷி ரக்ஷித: புண்ய கர்மேண புண்ய லோகேன கச்சதி "

எனும் உபநிடத வாக்கிற் கமைய அன்னாரின் ஆத்மா புண்ணிய லோகத்தில் சாந்தியடையும்.

அவரின் இழப்பினால் துயருற்றிருக்கும் அவரின் குடும்பத்தினர் ஆறுதலடையவும் அவரின் ஆத்மா சாந்தியடையவும் ஸ்ரீ கமலாம்பிகா சமேத கைலாசநாத சுவாமியை பிரார்த்திக்கின்றோம். அன்னாரின் ஆத்மா அவர்தம் குலதெய்வம் ஆகிய நல்லூர் ஸ்ரீ முத்து விநாயக பெருமானின் திருவடிகளில் சாந்தி அடைவதாகுக.

ஓம் சாந்தி.

*"அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு
ஒழுதலால்"*

ஸ்ரீ கிருஷ்ணானந்த சர்மா
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் சம்ஸ்க்ருத துறை
யாழ் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

The Ripple Effect of Love

*God has blest us with limitless love
Sharing this love cost us nothing
Yet, often it is shared sparingly
But people like you, share ungrudgingly.*

Sugu, one of your personal traits you are leaving in this physical world is your 'all pervasive love', love like the ripples in the pond that moves in concentric circles, encircling the family, relatives, friends, community and humanity at large - the ripples that will go on for ever even though it may not be visible.

When one of your neighbours commented 'They are a nice couple' I was about to say 'They are Brahmins'. Endowed with 'peacefulness, self-control, austerity, purity, tolerance, honesty, knowledge, wisdom and religiousness' the characteristics of Brahmanas (BG 18:43, it is natural for you and Lalitha to be 'A nice couple'.

The first time I became aware of the nature and depth of your love for your 'Acca' Kohilam was the day you left for the UK for higher studies. Then Kohilam was in Australia. When I came to take leave of you, for that evening I was to travel back to Jaffna, you said 'My flight is tonight, would not you be there to see me off?' I felt the impact; it was the echo of your love for your sister - pure, untainted love of an innocent child for the mother entwined with the love for a caring affectionate sister.

It may sound blunt; it is a 'cruel twist of fate' that has deprived your sister from taking part in your 'last ritual'.

I hope, religiousness and spirituality, a natural quality of your family will see them through this difficult time and accept to live with their pain of this 'temporary separation'.

- Mathi Acca

சிவபதம் அடைந்த ஸ்ரீ ராமஸ்வாமி ஐயர் சுப்ரமணியம்
அவர்களுக்கு எமது ஆத்ம சாந்தி அஞ்சலி

ஈழத்திபத்தின் தலையான நல் யாழ்பாணத்தில்
அருமறை ஓதும் அந்தணர் குலம் தழைக்க
ஆத்ரேய கோத்திரத்தில் அமரர் ராமஸ்வாமி ஐயர் ருக்மணி அம்மாள்
ஈன்றுஉவந்த ஆறு நல் மழலைகளில்
கனிஷ்ட புத்திரனாய் சீர்புகழ் நல்லூரில் அவதரித்து
ஆரம்ப கல்விதனை மங்கயர்கரசி வித்யாசாலையிலும்
பின், பரமேஸ்வரா, யாழ் இந்து கல்லூரிகளில் உயர் கல்வி பயின்று,
பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் கற்று நற்சான்றோன் ஆனாய்.

மங்கள திங்கள் புரட்டாதி 4-ம் நாளில்
இனிய நல்லூரில் மாதவம் தரித்த மரபு வழிவந்த
சீரோன்மணி சீதாராம சாஸ்திரிகள் கரம்பிடித்த சீதாலஷ்டமியின்
மகள் ஸ்ரீலலிதாபாரதியை பாணிக்கிரகணம் செய்து
இல்லற தர்மத்தின் ஒளிச் சுடர்களாய்
சிரேஷ்ட புதல்வி கிருத்திகா, கனிஷ்ட புத்திரி சுமத்ராவோடு
பேர் சொல்ல ஒரு பிள்ளையாய் ரகுராமை
ஈன்றுஉவந்து வான் புகழ் வாழ்க்கை தந்தாய்

மின்னியல் பொறியியலாளராய் மிளிர்ந்த உன் வாழ்வின்
மீதி நேரமானதை மிக நேர்த்தியாய் செலவு செய்தாய்,
வேத ஆகம வழிவந்தோர்க்காய் சேவை புரியும்
வேதாகம சபாவின் தலைவராய் சிலகாலம்,
இலங்கையின் வடகிழக்கின் சிவநெறி பாடசாலைகள்,
பட்டினியால் வாடும் அனாதை சிறுவர்களுக்காய்
ஒரு பாளை தொண்டு ஸ்தாபனம், தமிழர் தகவல் நடுவம்,
உலகத் தமிழர் ஒன்றியம் கனடாவின் ஸ்தாபகராய்

நீ ஆற்றிய சேவைகளும் காட்டிய வழிகளும் பல பல
இத்தனையும் செய்து இன்புற வழிகாட்டினாய்,
இன்று காலன் பாதம் பற்றி விரைந்தது ஏனோ.
அனாதை சிறுவர் பலருக்கு அரணாய் இருந்த நீர்,
அந்த வியாழன் மாலையோடு விடைபெற்று சென்றதும் ஏன்?
மனைவி, பிள்ளைகள், உறவினர்கள், நண்பர்கள்
விக்கித்து நிற்க சிவபதம் அடைந்தீரோ?

“உம் ஆத்ம சாந்திக்காய் பிரார்த்திப்போம்.”

“ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி”

— வேதாகம சபா, ஐக்கிய இராச்சியம்

Remembrance of a Fellow Student -Ram Subramanian from University Days

Engineering students of Peradeniya from 1970 December to 1975 February (EFac7075) fondly called Subramania Iyer for admiration of his moral values. A common man in public life, Subramanian lived privately like a Brahmin. News of his unexpected demise is a shock to our batch mates and all of us are sad.

He joined our class in 1972, completed his degree with us in 1975 and continued working as an Instructor in the same place with some of us. Dr Arul Britto's first recollection was of meeting Subramanian, one of the few early birds for lectures and chatted about all and sundry. Subramanian impressed people with his gentle giant of great stature, soft spoken and a much laid back personality with his characteristic smile. Subramanian realness of relating his family members with his interest imprinted Arul where Arul explained the exhibits in the soil laboratory to entire family members of Subramanian on the faculty open day in 1975.

Recently Arul linked to Ram on skype. Despite his recent illness, he never alluded to the fact or made an issue of it. Upon recent return from Sri Lanka, Ram was so moved by the sorry state of the displaced children and he started a project to help some of these children. Of course, he left his smiles; kindness, sincerity and dedication with us to remember forever. Friends and community always well received him. He also built a good rapport with some of the electrical engineering lecturers and supported their cause for social changes. He had done a lot to the wider community in Sri Lanka and he had been serving them with his association and friends when he was in UK. He was closely netted with us

even in his last days. We lost a credible friend and social reformer.

He instructed the second year electrical engineering students in their course work jointly with Sarath in 1975. During breaks he opined various thoughts including cultural differences between east and west with his characteristic smile and with a bit of laughter. Sarath is sad by the sudden departure of that pleasant face. Kumarasena, another batch mate from electrical engineering group stressed that he was a very open minded person who clearly articulated issues related to minorities with the reflection of socialist thinking. One of our batch mates, Prof Sritharan appreciated his hospitality in 1980 when he and his friends stayed with Subramanian in Edinburgh. His second year group mate, Santhira who met Ram in England and Australia is dismayed of speaking out about his bonding with Ram's family.

Needless to say our every sympathy goes to the immediate family to his wife Lalitha and his three children where the loss of husband and father at such a relatively young age is a great sorrow that will not go away.

Please accept our sincere heartfelt condolences from his Engineering batch (University of Ceylon, Peradeniya) from 1972 to 1975. Every one of us prays for his eternal bliss.

- Compiled on behalf of EFAC7075 by Karunakaran

ராம் சுப்ரமணியம்

அன்புடை சோதரி லலிதா
ஆருயிர்க் கணவன் ஏனோ
விண்வழி மீளாப்பாதை
விருட்டென்று மறைந்து விட்டார்!
நின்மனத் துயரத் தீயை
நீர்விட்ட கண்ணை யாரே
என்சொல்லித் தேற்ற லாகும்,
எப்படி மாற்றக் கூடும்!

பிள்ளைகள் நலனுக்காக
பிறப்பிதன் பயனுக்காக
உள்ளதை உணரவேண்டி
உலகியல் தொடர்வுக்காக
வல்லிய விதியை ஏற்று
வருதினம் தொடரவேண்டி
மெல்லிய மொழியால் ஞானம்
மெய்ப்பட வேண்டு கின்றோம்!

ஓதுவார் அறியார் உண்மை
உணர்ந்தவர் உரைக்க மாட்டார்!
தேடுவார் திகைப்பார் தெய்வம்
திணித்தது துயரம் என்பார்,
ஆதலால் விதியே என்பார்,
அவசரப் பூசை செய்வார்,
பாதியில் மறந்து மீண்டும்,
பாழ்மனப் பரப்பில் மேய்வார்!

காலமும் மனமும் பொய்யே
கடவுளும் விதியும் மாயம்!
ஆழ்மனம் உணரத்தேடில்
ஆன்மனே கடவுள் ஆகும்
ஞானமே நயக்க வேண்டும்!
நயந்தவர் நமது வாழ்க்கைப்
பாடமே படிக்க வேண்டும்,
படித்தது பயக்க வேண்டும்!

- அன்புடன் ராஜகோபாலன்

மனிதராய்ப் பிறந்த தாலும்
மற்றவர் சுற்றத் தாலும்
இனிமையாய் இருக்க வேண்டும்
இன்றொரு நாளே ஆயுள்
என்பதாய் நினைத்து நன்மை
எடுத்தது நிர்ப்ப வேண்டும்
துன்பமும் மற்றோர் குற்றத்
தோற்றமும் விலக்க வேண்டும்!

இறப்பதைப் பார்த்து இங்கே
இருப்பவர் பிறக்க வேண்டும்!
மறுப்பதை மறுத்து நல்ல
மனத்தினால் சிறக்க வேண்டும்!
பயணமோ முடியாத தனால்
பாதையோ தெரியாத தனால்
இயல்கின்ற வரையில் உறவு
இனிமையாய்க் காக்க வேண்டும்!

எளிமையால் இயல்பால் அன்பால்
இருந்தராம் சுப்ர மணியம்
வலிமையாய் இதயக் கோவில்
வாசனாய் இருந்து செல்வச்
செழியனாய் ரகுராம், பாவைச்
சித்திரமாய் அன்புப் பெண்கள்
இனிமையாய் சுகித்து வாழ
இறைவனாய் இருக்கச் சென்றார்!

ஆதலால் சோதரி லலிதா
அழுதபின் எழுக! ஞானம்
மேதலால் எழுக! உறுதி
மெய்ப்பட எழுக! உண்மைக்
காதலால் ராமோ உந்தன்
கண்களூள் வாழ்வார் அதனால்
சாதலால் எரியும் துன்பம்
சாகட்டும்! விரியும் சாந்தம்!

Ram Subramaniam: An Appreciation

Ram Subramaniam, a committed peace and human rights advocate, has passed away on Thursday, 30th August 2012 following a heart attack at the age of 60.

Ram always positioned himself firmly on the side of the poor and the deprived. Involved with the Tamil Information Centre (TIC) for over 15 years, he has worked tirelessly in TIC's community development activities. He led the Educational initiative of the charity "Centre for Community Development (CCD)" in the northeast Sri Lanka for the last two years. His benevolent and wise leadership has helped to develop CCD's post-war support to pre-school education programme in the war affected areas of northeast Sri Lanka.

Ram was a generous and warm person and a great friend. His human relationship was founded upon kindness, decency and respect. An amazing man with lot of energy, wisdom and personal drive to succeed in whatever he did, he turned setbacks into opportunities.

He was not a man of mere words but a man of positive and concrete actions. Soft spoken, he would come with new ideas and new ways of operating. His contribution to the community was enormous but he had always kept a low profile. He is one that can always be counted when it came to support for charitable causes.

The two organisations, TIC and CCD, were very fortunate to have a leader like Ram. His unexpected and untimely death is a great loss to these and the community. It had left a deep void that is difficult to fill.

Ram's legacy inspires us to live generous, honest, kind, decent, progressive and purposeful lives. He will forever be remembered for his remarkable strength, generosity and sincere concern and commitment to the under-privileged and the downtrodden.

Ram Subramaniam is survived by his loving wife Lalitha, daughters Krithika and Sumithra and son Raguram.

Donations in his memory may be made to his favourite charity - Sivaneri Padasalai, Jaffna

For further information about the charity, please contact Dr.Nanthakumar - sivananthu3@yahoo.com - Tel No +94772208967 or wife Lalitha at 35 Belmont Road, Bushey, WD23 2JR : Tel: 01923 226403

**Tamil Information Centre &
Centre for Community Development
Thulasi
Bridge End Close
Kingston Upon Thames
KT2 6PZ**

மனிதருள் தெய்வமய்யா மனங்களில் நீங்காத உருவமய்யா

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திருந்து வானுறையும்
தெய்வத்துள் கலந்துவிட்ட திருவுருவே எங்கள் ஐயா
மற்றவர் நலனில் என்றும் அக்கறை கொண்டுழைத்த
மனிதருள் தெய்வமய்யா மனங்களில் நீங்காத உருவமய்யா

அன்பின் திருவுருவே அறிவின் சிகரமே
பண்பால் நிமிர்ந்துயர்ந்த பசுந்தளிரே
கண்ணாய் எம்மினத்தை காக்க வந்த காவியமே
மண்ணிலே பற்றுடனே மானிடரை மதித்தவரே

தாயாகி எமை அணைத்து - தனம்
தந்துயர்ந்த இறைமகனே
வாயால் கூற வார்த்தையில்லை
வானுயர்ந்த சேவைதனை

திக்கற்றவர்க்கு உதவும் தெய்வமாக
தின்ம்தினம் உழைத்த திருநிறை செம்மலே
ஓய்வுறக்கமின்றி ஓடித்திரிந்த நின்பாதம்
ஒருபோதும் இம்மண்ணில் உலா வரமாட்டாதா?

ஏழைகளின் தோழனாக எம்வீட்டு வாசல் வந்து
நாளை விடியும் நற்காலம் பிறக்குமென்று
வாழ வழி செய்த எங்கள் வள்ளல் பெருந்தகையே-நீர்
வாடி விட்ட செய்தி எம்மை வாட்டி வதைக்குதய்யா

கவுடத்தில் நாம்வாட மனந்தேற்றிக் கரம்கொடுத்து
கருணாநிதியால் எமது கண்ணீர் துடைத்தீர்கள்
கால தேவன் உங்களை கவர்ந்து கொண்ட போதிலும்
காலமது உள்ளவரை கருணை முகம் நிழலாடும்

உங்களது குரலோசை உயிர்ப்புடனே இருக்குமய்யா
வஞ்சகமே இல்லாத வார்த்தையுமே இனிக்குமய்யா
வானலையில் எப்போதும் வழங்கி நின்ற அறிவுரைகள்
வாழ்நாளில் எம்முடனே வந்துகொண்டே இருக்குமய்யா

எங்கெங்கே எம்மினத்தார் வறுமையிலே வாடுகின்றார்
அங்கெல்லாம் முன்வந்து உதவிடுவோம் என்றுரைத்து
வடக்கு கிழக்கெங்கும் வழிவகைகள் செய்திட்ட
வல்லவரே நல்லவரே வணங்கி வழி அனுப்புகின்றோம்

போய்வருக பெருந்தகையே புகழ் மணக்கும் என்னாளும்
நேசமுடன் உதவி செய்த நெஞ்சங்கள் நினைந்திருக்கும்
பாசத்தால் தாயான பரிவு நிறை திருமகனே
இறைவனடி கலந்து இன்புற்று வாழ்ந்திடுக!

- இம செல்வராஜா

சரித்திர நாயகன் சுகு

நற்றமிழ் வளர்த்த நல்லூர் பெற்றெடுத்த புகழ்பூத்த பெருமகனே !

கற்றறிந்த காலத்தின் கலங்கரை விளக்கே காலன் கண்பட்டிரோ !

சிவத்தோடு தமிழ் வளரச் செய்திட்டசெயல் வீரச் செம்மலே !

செந்தண்மை பூண்டிட்ட அந்தணரே செகம் விட்டுப் போனீரோ

தேடிய பொருள் எல்லாம் ஏதிலர்க்காய் நாடியே வந்து நல்கினீரே !

வாடிய பயிர்க்கெல்லாம் வானத்து நன்மழை போல் வழி காட்டினீரே !

மீகாமன் இல்லாக் கப்பல்போல் துயரக் கடல் தன்னில் துவழ்கின்றோம்

சாகாவரம் பெற்றிடுவீர் ! சரித்திரத்தில் என்றும் நிலைத்திடுவீர் !

— சிவத்தமிழ் மானிட விடியற் கழகம்

திரு ராம் சுப்ரமணியம்

வாழ்க்கை இருள் இன்றி ...
ஒளிமயமாய் இருந்திடவே ...
அகல்விளக்காய் ஒளி தந்து— இன்று
நாம் மல்கும் கண்ணீரோடு...
விளக்கேற்றி தொழுதிடவே ...
காலமாகிவிட்ட ராம் ஐயாவுக்கு
கண்ணீர் அஞ்சலிகள் ஆயிரம் ...

நால்லதொரு கணவனாய்
கரம் பற்றிய காலம் தொட்டு
குடும்ப கூட்டை உங்கள் பாச சிறகால்
தாங்கி வழிநடத்தீர்களே ...
பெற்று பிள்ளைகள் பெருமை கொள்
நிலை கண்டு வாழ்வுயர ...
உற்ற துணையாய் நின்று ...
கற்றல் கொடுத்தீர்களே ...
நீங்கள் இன்றிய நெறுமை கொண்டு
நிழல் இன்றி வாடும் அவர்கள் சார்பாக
ஆத்மா சாந்தியடைய ஆழ்ந்து வேண்டுகின்றோம்

நீங்கள் கற்ற கல்வி உங்களோடு போகாமல்
தாய்நாட்டிலும் பலர் சிறக்கவேண்டுமென்று
சேயாக அவரை அரவணைத்து கல்வி கொடுத்தீர்களே
உங்கள் பெயர் சொல்லி கற்கும் பிள்ளைகள் சார்பாக
கண்ணீர் அஞ்சலிகள்

கலையும் ஓர் கண்ணென்று கண்டு
அது சிறக்க உழைக்கும்
கலைஞரை தேடிச்சென்று
கலை வளர்க்க கரம் கொடுத்தீர்களே
அவர்கள் சார்பாக அஞ்சலிகள் ஆயிரம்
உங்களை இழந்த குடும்பத்து துயர் கொண்ட
சோகங்கள் நீங்கி சாந்தி கொள்ளட்டும்
ஆழ்ந்த அஞ்சலிகள்

— Swindon தமிழ் சங்கம்

Ram Subramaniam

When Ram Subramaniam was taken from our midst so suddenly, Oru Paanai lost one of its most valued and respected members. Our charity was set up in 2008, with the sole aim of feeding the most needy children attending some of the worst affected schools in northeast Sri Lanka. It was Ram, who had a great passion for supporting educational activities in the Wannu, who drew our attention to the pressing needs of children there, who were struggling to attain the required standards in English, maths and science and needed urgent assistance with additional tuition classes. Although there were many idealistic individuals living in the northeast who were very keen to run these classes, their efforts were hampered by a lack of resources. Ram, with his easy charm and sincere approach, managed to persuade the Oru Paanai committee to take on the worthy cause of supporting these deserving students, under the banner Oru Paanai Education. As it was evident to us that Ram was the ideal person to lead on this project, we appealed to him to take on OP Education as his remit and supervise the allocation of the funds raised for the purpose and ensure that the funds were utilised properly and regular reports obtained from the volunteers in Batticaloa, Vavuniya and Jaffna. He set about his task with great enthusiasm and it was less than a month ago that we received from him, comprehensive and impressive reports from RHYTHM, Mahadeva Padippaham and AUSTD on how the monies were being spent by them on diverse and very deserving educational support activities in the north east. We felt that we could now rest easy as OP Education was in Ram's very capable hands, but Fate has decreed otherwise.

Ram Subramaniam was associated with OP for a relatively short time, but it was only the latest charity that Ram has

been involved with . He had a long track record of helping the less privileged in society in many different settings, both in England and Sri Lanka. He has also inspired other members of his family to follow in his footsteps and his two daughters, Krithika and Sumithra , climbed Kilimanjaro along with their uncle , Prof. Swaminathan, one of our keenest supporters, to raise funds for OP, and their combined efforts resulted in over £ 6 ,000 being raised for our charity in February this year.

The Oru Paanai committee feels very privileged to have been associated with Ram in the past two years , as he was a visionary who threw himself into every task with great enthusiasm. Although Ram is no longer with us, his legacy will live on in the form of Oru Paanai Education , and the best tribute we can pay Ram, who was so committed to uplifting educational standards in the northeast, is to ensure that his dream lives on into the distant future.

- Oru Paanai UK Committee.

Mr. Ram Subramaniam **An Appreciation**

When I accepted the chairmanship of the Sri Lankan branch of a Language venture as Oru Paanai in 2011 the focus was on feeding malnourished children in schools affected by and recovering from the 27 year old conflict. From 20,000 beneficiaries in 175 schools in 2011, the numbers grew to 33,000 children from 300 schools in 2012. At a meeting of the trustees that I attended in Milton Keynes in May this year I met Ram for the first time. In a gentle and yet assertive way he drew our attention to the appalling state of education in some of the schools he had visited in the East and got spontaneous approval for the financial support he requested. Clearly a man of not only vision but also action, Ram flew to Sri Lanka, thereafter at his own expense, with his ever supportive wife Lalitha to revisit these schools. The purpose was to implement a mechanism to ensure that the funds deployed were appropriately utilized. On a monthly basis he then sent me the relevant details for disbursement the last of which reached me at the end of August. In it he mentioned that he would discuss his further plans with the Trustees on my visit to the UK in late September. The contents of Swami's Email the following morning shattered and shocked me !. I sat in a mute reflection on life and its inglorious uncertainties, trying to figure out why lives that are engaged so meaningfully in the interest of the needy are taken away without warning from a world that so desperately needs them. That question will never be answered but at least we know that Ram is at total Peace in a blessed environment.

S. Skandakumar
Chairman

Oru Paanai Trust - Sri Lanka Branch

Remembering Ram Subramaniam

Ram Subramaniam was a multifaceted man who easily and pleasantly combined his multiple roles as a family man, an accomplished professional, and a voluntary activist with selfless generosity. Anyone who new Ram would know that he did not live in compartments but seamlessly connected his different roles while distinctly preserving the integrity of each sphere. His family, his profession and his voluntarism were informed by one another and were enriched by one another. His contributions to family life, professional work and the voluntary sector were also marked by the highest standards of commitment, competence and compassion. None of this should come as a surprise to anyone who knew Ram and his family. But it is edifying for those of us still reeling under the shock of his sudden and untimely death to remember everything about him that made Ram Subramaniam so exceptional in life and makes us miss him so much after his death.

I first came to know Ram Subramaniam and his older brother Mahalingam when we were engineering students in Peradeniya in the late 1960s and early 1970s. Ram was also a classmate of my younger brother, Manoharan. As fellow students, we came to know of them as sons from a respected Brahmin family in Nallur, Jaffna. Their father, Ramaswamy Iyer, was known for his learning, love of knowledge and progressive world views. The two brothers excelled in their studies with Mahalingam finishing his degree in Mechanical Engineering and Ram obtaining a degree in Electrical Engineering. Mahalingam went on to become an engineering academic in Australia, while Ram specialized in telecommunication and systems engineering and built a successful professional career, working for over ten years in Montreal and Ottawa in Canada, and then in London England,

for the last 22 years. One of the highlights of his professional career was the leadership role he played in developing national, regional and international standards, regulations and policies in the telecommunication sector.

After Peradeniya, our paths had gone different ways until I received an email out of the blue from Ram two years ago. I had by then settled down in Canada and Ram emailed me from London, England. The war in Sri Lanka was over and Ram was contacting me to get involved in some of the initiatives of the Tamil Information Centre (TIC) that Ram was associated with. Ram knew of my political views and my close association with the late K. Kandasamy, lawyer and founder of the TIC and scores of other initiatives to help the beleaguered Tamil community. I was both surprised and delighted by Ram's email and readily agreed to get involved. After that the two of us together with V. Varadakumar, the tireless coordinator of the TIC, were in constant contact through email, telephone and skype. Ram visited our home in Canada in 2010. I was to visit them in London on two occasions but I could not make the trip on either occasion. Through our skype calls we exchanged information about our families and mutual friends.

Of the many initiatives that were considered by the TIC, Ram's heart was set on education, especially focusing on pre-school programs to help children in postwar northeastern Sri Lanka. There were other initiatives that we identified as necessary for the slow and systematic rebuilding of the Tamil areas and Tamil society that had been devastated by the war. He used his impressive network of contacts among Tamil professionals in the diaspora to find resource support for these initiatives. We coordinated our independent visits to Jaffna twice in the last two years to establish contacts among professionals, the university community and non-governmental organizations in

Jaffna. We followed up our visits, comparing notes and discussing next steps in a number of areas.

Ram Subramaniam was a *Karma Yogi*, committed to action in pursuit of selfless service. True to his roots and background, he set his sights in doing whatever he could to help the Tamil community in Jaffna and the rest of northeast Ilankai recover from a devastating war in which the people had been for the most part silent sufferers. Many of the same people are continuing to suffer – as orphaned children, as people without eye sight or limbs, as young widows and mothers, as adults without family support, and as displaced people. Ram had an impressive array of statistics on the different categories of people who are yet to be redressed. The herculean task of rebuilding has hardly begun. Ram would have been a central figure in building momentum and producing results. His sudden death has left a huge void that would be impossible to fill.

The best way to remember Ram would be to continue to do all that we could do to compensate for his absence and to carry on with the initiatives started. Those of us who knew him personally are saddened by his death and more so because of our realization that it was our privilege to have known him in our lives and to have worked with him in common pursuits. We extend our deepest sympathies to his wife and children and to his siblings.

Thursday, September 06, 2012
Waterloo, Canada

- Rajan Philips

அண்ணாவின் மறைவு

செய்தி கிடைத்து ஒரு வாரமாகின்றது. இன்னும் உள்ளம் உண்மையை ஏற்க மறுக்கின்றது. வெள்ளி காலை வீரா தொலைபேசியில் சொன்னவுடன் கூட இப்படித்தான். பொய்யாயிருக்கக் கூடாதா இந்தச் செய்தி. வீரா தனக்குக் கிடைத்த தகவலைத் தவறாக விளங்கிக் கொண்டிருப்பாரா? மனம் தனது விருப்பத்திற்கேற்ப செய்தியைப் புரிய முயல், கை 'skype' இல் 'ராம் சுப்பிரமணியம்' என்ற அண்ணாவின் பெயரை மீள மீள அழுத்திக் கொண்டிருந்தது. எத்தனை முறை அழுத்தினாலும் "off line". Dr.நந்தகுமாரின் அடுத்த அழைப்பு வீராவின் செய்தியை உறுதி செய்தது. "Head set" இனை காதில் மாட்டியவுடன் ஒலிக்கும் "ஆ ... வணக்கம் ... எப்படி?" என்ற அண்ணாவின் குரல் இதை எழுதும் போதும் எனக்குள் ஒலிக்கின்றது. என் உயிருள்ளவரை அது ஒலிக்கட்டும். "முற்றும்" என்ற செய்தியைச் சொன்ன வீரா தான், அண்ணவுடனான நட்பையும் ஆரம்பித்து வைத்தார்!

அண்ணாவுடன் அறிமுகம் இரண்டு வருடங்களாகத்தான்: அந்த ஆரம்ப நாள் நன்றாய் நினைவிருக்கின்றது. அதுவும் ஆகஸ்ட் மாதம் தான். ஆனால் 2010. அண்ணா கற்ற பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் பழைமை கூறும் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக நிர்வாகப் பிரிவுக்கு முன்பாக உள்ள அசோக மரமொன்றின் அருகில் எமது சங்கத்தின் தலைவர் தங்கராஜாவுடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தபோது வீரா வந்து சொன்னார்:

"லண்டனிலிருந்து ஒரு ஐயா வருகின்றார். அவர் இந்தியாவில் இருந்து அழைத்து வரும் இசைக் குழுவொன்றின் கச்சேரியையும் பயிற்சிப் பட்டறையையும் பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்"

இப்படித்தான் ஆரம்பித்தது எங்கள் உறவு.

அன்றைய துணைவேந்தர் பேராசிரியர் நா.சண்முகலிங்கன் அவர்களின் ஆதரவுடன் நிகழ்ச்சியைப் பல்கலைக்கழக ஊழியர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்ய, செப் 1, 2 (2010) இல் கச்சேரியும் பட்டறையும் அமோகமாய் நடந்தன.

அன்று தொடக்கம் வாரம் ஒரு தடவை அல்லது இருவாரத்தில் ஒரு தடவையாவது skype இல் உரையாடுவோம். 2010 நல்லூர் பெருவிழாவிலும் யாழ்ப்பாணம் வந்து சமூக ஆர்வலர்களையும் உதவி பெறும் மாணவர்களையும் சந்தித்தார்.

இவ்வருடம் பெருவிழாவும் லண்டன் ஒலிம்பிக்கும் ஒரேசமயம் நிகழ, அடுத்த மாதம் வரை அண்ணாவின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தோம்.

இரண்டு வருடங்களில் 19 பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் இரண்டு பாடசாலை மாணவர்களுக்கும் மாதாந்த உதவித்தொகை, மற்றொரு பாடசாலை மாணவிக்கு துவிச்சக்கரவண்டி, கற்றலுக்கான நிதியுதவி, தற்காலிக விரிவுரையாளர் ஒருவர் இந்தியாவில் சட்ட மேற்கல்வி பயில கட்டணத் தொகை என... அண்ணாவால் ஊழியர் சங்கத்துக்கும் பெருமை!

இங்கு வேறு சமூக நலன் விரும்பிகளுடன் தொடர்புகளை அண்ணா ஏற்படுத்த எம்மால் முடிந்தவரை உதவினோம். இப்படித்தான் கலாலயா பயிற்சியகம், Gatherpage.com, கோழிவளர்ப்பு, போதனா வைத்தியசாலைக்கு நூல்கள், என அண்ணாவின் பணிகளும் எமக்கு அறிமுகமாகின. ஆரம்பப் பள்ளி சிறார்கள்க்கு அண்ணா உதவ விரும்பிய போது சிவத்தமிழ் மானிட விடியற் கழகத்தை அறிமுகம் செய்தோம்.

வளமான பல எதிர் காலத்திட்டங்களை அவர் கொண்டிருந்தார். நம்பிக்கை நிதியமொன்றை உருவாக்கல். அதிகரித்த அளவில் பட்ட மேற்படிப்புக்கு உதவுதல் திறன் விருத்தி பயிற்சிகளை மேற்கொள்ள உதவுதல் என்பன குறித்து எம்முடன் உரையாடியிருந்தார். நாம் எமது கற்பனை சிறகுகளை அகல விரித்து காத்திருந்தோம்.

அண்ணாவின் அழகு, ஆணானுபாகுவான தோற்றம், அறிவு, நிதானம், -வேத பாரம்பரியமும் பொதுவுடமைவாதியான தந்தையின் சிந்தனையும் இணைந்த அற்புதமான கலவை அவர். தெளிவான குறிக்கோள், தொலைநோக்கு, பரந்த தகவல் தொடர்புத் தளம், உணர்வுபூர்வமாக அன்றி அறிவுபூர்வமாக விடயங்களை அணுகும் - ஆனால் மிக நேர்மையாக அணுகும் நேர்த்தி இவை எல்லாம் எம்மை வெகுவாக கவர்ந்தன. எமக்கூடாகத் தான் இந்த உதவிகளை ஆற்ற வேண்டுமென்ற அவசியம் அவருக்கில்லை. இங்கு சிவில் சமூக அமைப்புக்கள் பலம் பெற வேண்டுமெனக் கருதியே எமக்கு நீட்டிய அவரது ஆதரவுக் கரத்தை உறுதியாகப்பற்றி நின்றோம்.

உதவிகள் உரிய வகையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா? என்பதைக் கண்காணிக்க ஏற்பாடுகள் செய்தார். உதவி பெறும் மாணவர்கள் பிற்காலத்தில் பிற மாணவருக்கு உதவ வேண்டும் என்ற தனது எதிர்பார்ப்பையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். ஒரு விடயத்தை உரையாடும்போது நல்ல செவிமடுப்பவர்களாக (Good Listeners) இருக்காமை எம்மவர்களின் மிகப் பெரிய குறைபாடு என்பார்.

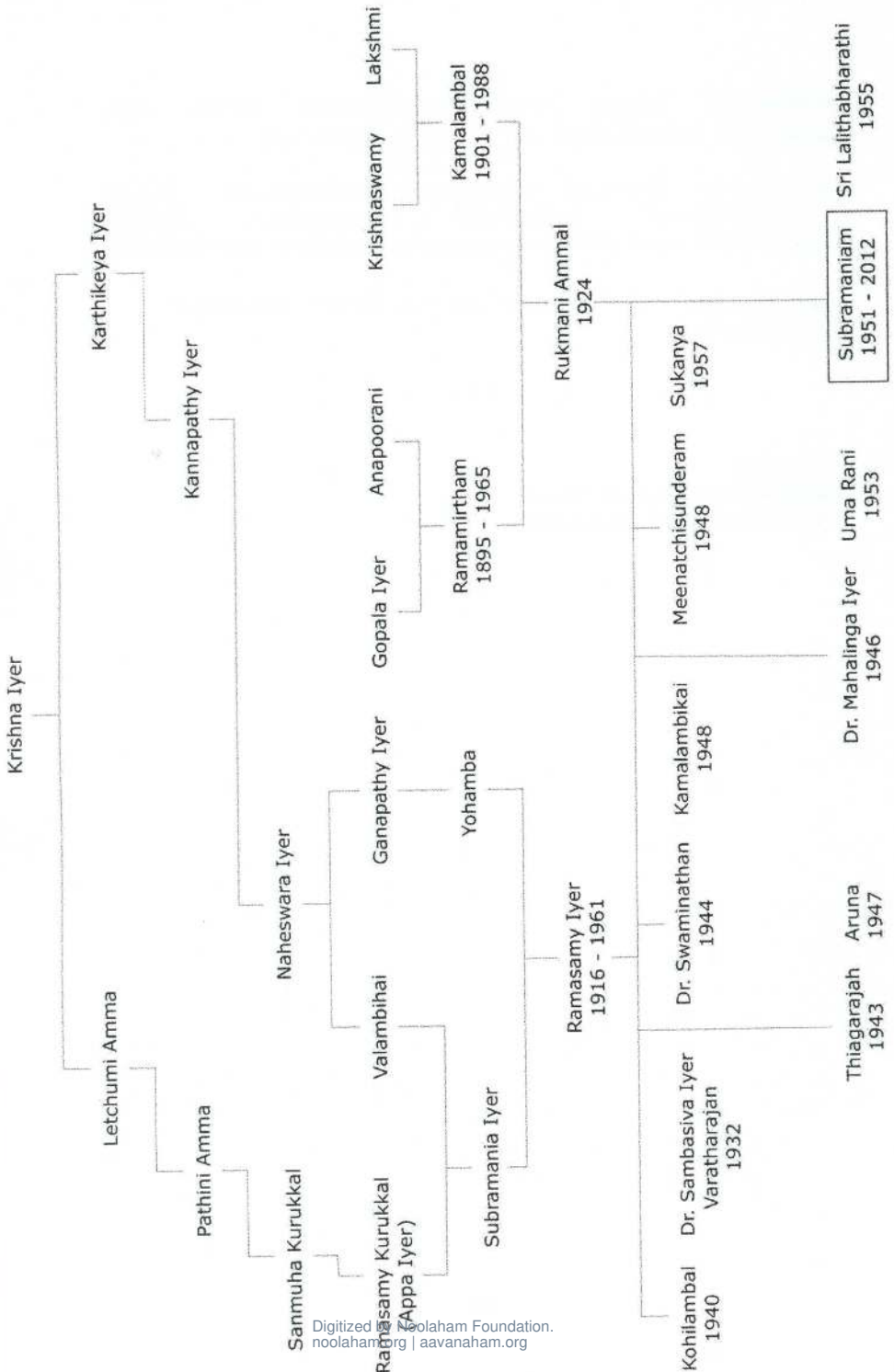
அண்ணாவின் மறைவு அவர் பிரதிநிதித்துவம் செய்த சமூக அபிவிருத்தி மையத்துக்கும் (CCD) பாரிய இழப்பாகும்.

அண்ணாவின் மனைவி, பிள்ளைகள், சகோதரர்கள், மற்றும் உறவினர்களுக்கும் அண்ணாவின் செயல்களுக்கு கிடைத்த புகழஞ்சலிகள் ஓரளவுக்கேனும் ஆறுதலைத் தருமென நம்புகின்றோம்.

“ஒரு பெருந்தகையுடன் நெருங்கி வாழ்ந்த நீங்கள் அனைவரும் பாக்கியசாலிகள்”

நன்றி

சி.கலராஜ்
பல்கலைக்கழ ஊழியர் சங்கம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

Kohilambal Dr. Sambasiva Iyer Varatharajan
1940 1932

Muralitharan 1961
Yvette Jeanine 1965
Gangatharan 1963
Vera 1964
Giritharan 1966
Nichola 1972
Jay Kim 1996
Joshua Ian 1999
Janu Mark 2001
Zita Anne 2004
Roshan Nicholas 1999
Vani Elizabeth 2001
Kavitha 2008

Thiagarajah 1943
Aruna 1947
Dr. Jayaram 1976
Anjali 1975
Harishankar 1980
Claire 1984
Kairav 2007
Kavia 2010
Zahra 2012

Dr. Swaminathan 1944
Kamalambikai 1948
Suresh 1982
Abirami 1986
Ramesh 1988
Sashvitha 2011

Dr. Mahalinga Iyer 1946
Uma Rani
Kumarar 1979
Sangeerri 1981
Janani 1981
Jeyanthan
Meenatchisunderam 1948
Sukanya 1957
Dharini 1982
Meera 1986
Subramaniam 1951 - 2012
Sri Lalithabharathi 1955
Krithika 1982
Sumithra 1984
Raguram 1989

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்று கண்ணீர் அஞ்சலி கூட்டத்தின்போது எடுக்கப்பட்ட பிரதி விம்பங்கள் கீழே காணலாம்

முத்து விநாயகர் ஸ்துதி

ராகம்: ஆனந்தபைரவி
தாளம்: ஆதி

பல்லவி

முத்து விநாயகனே அருள்வாய்
முத்து முத்தான பாடல்
முக்கண்ணன் சிவனைப் பாட

அனுபல்லவி

கத்தும் குயில் இசைக்கும்
கவின் நல்லூர் பதியிலே
கமலாம்பிகை தழுவும்
கைலாச நாதனைப் பாட

சரணம்

மதாபிதாவை தொழுது
மாங்களி பெற்றவனே!
ஆதாரம் நீதானையா!
அந்தாதி பாட அருள்
மேதாவி விநாயகனே
மேருவில் பாரதம் தந்தாய்!
வேதாகமம் போற்றும் நாதா
வேழமுகத் தோனே நல்லை

என் முகம் பாரய்யா

ராகம்: அமிர்தவர்ஷிணி

தாளம்: ஆதி

இயற்றியவர்: யாழ்ப்பாணம் வீரமணி ஜயர்

என் முகம் பாரய்யா ஷண்முகனே — என்றும்
உன் முகம் கண்டிட உறுகி தவித்தேன் அய்யா

நின் முகம் இன்றி இந்த நிலத்தில் துணையும் உண்டோ
பன்னிரு கையனே பார்வதி மைந்தனே

அருள் அமிர்த மழையை அகப்பையினில் பொழியும்
ஆன்ம வயல் செழிக்கும் அன்பர் வினை அழிக்கும்

திருவளர் நல்லை நகர் திரு முருகையா — உந்தன்
திருவடி நம்பினேன் திக்கு வேறில்லை அய்யா

பாஹிமாம் ஸ்ரீ

ராகம்: ஜன ரஞ்ஜனி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

பாஹிமாம் ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி கிருபாகரி சங்கரி

அனுபல்லவி

எஹி சுகம் தேஹி சிம்ஹ வாகினி தயா ப்ரவாகினி மோஹினி

சிட்ட ஸ்வரம்

பா, ப ம ரி ஸா, த ப ப ம ம ரி ரி ஸா, ரி ஸ ரி க ம பா, ப
ஸா ரி க ம பா த ப ம ப த ப நி, ஸ ப நி ஸ ரி ஸ ரி க ம ரி
ஸா ஸ த ப ம ரி, ஸ ரி க ம

சரணம்

பண்ட சண்ட முண்ட கண்டணி மகிஷ பஞ்சனி

— ஜன ரஞ்ஜனி நிரஞ்ஜனி

பண்டித ஸ்ரீ குஹ தாச போஷிணி சுபாஷிணி ரிபு

— பிஷணி வர பூஷணி

குறை ஒன்றும் இல்லை

ராகம்: ராகமாலிகா

தாளம்: ஆதி

குறை ஒன்றும் இல்லை மறைமுர்த்தி கண்ணா (சிவரஞ்சனி)

குறை ஒன்றும் இல்லை கண்ணா

குறை ஒன்றும் இல்லை கோவிந்தா (X2)

கண்ணுக்குத் தெரியாமல் நிற்கின்றாய் கண்ணா

கண்ணுக்குத் தெரியாமல் நின்றாலும் எனக்கு

குறை ஒன்றும் இல்லை மறைமுர்த்தி கண்ணா

வேண்டியதைத் தந்திட வேங்கடேசன் என்றிருக்க

வேண்டியது வேறில்லை மறைமுர்த்தி கண்ணா

மணிவண்ணா மலையப்பா கோவிந்தா கோவிந்தா கோவிந்தா கோவிந்தா

திரையின்பின் நிற்கின்றாய் கண்ணா

(காப்பி)

கண்ணா திரையின்பின் நிற்கின்றாய் கண்ணா - உன்னை

மறையோதும் ஞானியர் மட்டுமே காண்பார்

திரையின்பின் நிற்கின்றாய் கண்ணா - உன்னை

மறையோதும் ஞானியர் மட்டுமே காண்பார்

என்றாலும் குறை ஒன்றும் எனக்கில்லை கண்ணா

(X2)

குன்றின்மேல் கல்லாகி நிற்கின்ற வரதா

(X2)

குறை ஒன்றும் இல்லை மறைமுர்த்தி கண்ணா

(X2)

மணிவண்ணா மலையப்பா கோவிந்தா கோவிந்தா கோவிந்தா கோவிந்தா

கலினாளுக்கிறங்கி கல்லிலே இறங்கி

(சிந்துபைரவி)

நிலையாகக் கோவிலில் நிற்கின்றாய் கேசவா

கலினாளுக்கிறங்கி கல்லிலே இறங்கி

நிலையாகக் கோவிலில் நிற்கின்றாய் கேசவா

குறை ஒன்றும் இல்லை மறைமுர்த்தி கண்ணா

யாதும் மறுக்காத மலையப்பா

யாதும் மறுக்காத மலையப்பா உன் மார்பில்

ஏதும் தர நிற்கும் கருணைக் கடல் அன்னை

என்றும் இருந்திட ஏது குறை எனக்கு

(X2)

ஒன்றும் குறையில்லை மறை முர்த்தி கண்ணா

(X2)

மணிவண்ணா மலையப்பா கோவிந்தா கோவிந்தா கோவிந்தா கோவிந்தா

கோவிந்தா கோவிந்தா கோவிந்தா கோவிந்தா

Thank You for Your Thoughts & Help

Family of Ram Subramaniam thank all those who attended Ram's funeral, sent floral tributes and sent messages of sympathy by e mail, post, telephone etc and helped and supported us in many ways at this difficult time.

Lalitha, Krithika, Sumitra, Raguram & Sister, Brothers, Brother-in-law, Nephews and Nieces.

நன்றி நவிலல்

எமது அன்பின் கோவிலாக, பாசத்தின் கோபுரமாக இருந்த எமது குடும்பத் தலைவனின் இறுதிக் கிரியைகளில் நேரில் வந்து கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், தொலைபேசி மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்துக் கொண்டவர்களுக்கும், சகல விதத்திலும் அனுதாபம் தெரிவித்துக் கொண்டவர்களுக்கும், மற்றும் சகல வழிகளிலும் ஒத்தாசை புரிந்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும், அயலவர்களுக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்து கொள்கிறோம்.

நன்றி

இவ்வண்ணம்

மனைவி, பிள்ளைகள்

பஐகோவிந்தம்

சொந்தம் பந்தம் என்பதெல்லாம் என்ன ?

சிந்தித்துப்பார்த்தால் யாவும் விந்தையே

ஈருடல் ஓருயிராய் இருக்கும் மனைவி யார் ?

உன் வம்சத்தை வளர்க்க வந்த மகன் யார்?

நீ யார் ?

யாருடையவன் நீ ?

எங்கிருந்து வந்தாய் ?

இவற்றை நன்றாக சிந்தித்து யாவும் மாயையென உணர்வாய்
உயிருக்கு ஊரில்லை, பெயரில்லை, உறவில்லை, குலமில்லை

—சங்கரர் பஐகோவிந்தம்

கீதாசாரம்

இருந்தென், இருகிறென், இருப்பென்
இருந்தாய், இருக்கிறாய், இருப்பாய்
இருந்தார், இருக்கிறார், இருப்பார்
இப்படி இருப்பதும் இறப்பதும் என்றும் நடப்பதே
உடலைவிட்டு உடலுக்கு மாறி மாறிச் செல்லும்
உயிர்களுக்கு என்றிறன்றும் ஆழியில்லை
இதுவே இயற்கையின் நியதி